

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Agnieszka Strzelczyk

przy udziale Zuzanny Waneckiej – Kalisz Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej,
po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2018 r.

sprawy P. C.

syna J. i T. z domu P.

urodzonego (...) w B.

oskarżonego z art. 279 § 1 kk, art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 29 stycznia 2018 r. sygnatura akt II K 629/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 213 / 18

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Bystrzycy Kłodzkiej oskarżył P. C. o to, że:

I. w dniu 10 marca 2017 roku w D. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi wszedł do wnętrza samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) skąd zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz samochodowy marki V. (...) o wartości 150 zł. na szkodę K. K., to jest o czyn z art. 279 § 1 kk,

II. w nocy z 20 na 21 marca 2017 roku w B. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w postaci zamka w drzwiach przednich lewych wszedł do wnętrza samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) skąd zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz marki H. o wartości 150 zł., wiertarkę elektryczną o wartości 200 zł., zestaw kluczy nasadowych w plastikowym opakowaniu o wartości 100 zł., kluczy

różnego rodzaju w ilości nie większej niż 10 sztuk, śrubokręty różnego rodzaju w ilości nie większej niż 5 sztuk o łącznej wartości nie większej niż 50 zł., latarkę akumulatorową o wartości 80 zł., odkurzacz samochodowy o wartości 50 zł., kosmetyki samochodowe o wartości 30 zł., dokumenty w postaci dowodu osobistego na nazwisko A. D., prawo jazdy na nazwisko A. D., dowód rejestracyjny wraz z potwierdzeniem zawarcia polisy OC na w/w samochód, pieniądze w kwocie 100 zł., legitymacje pracownika (...) na nazwisko A. D., kartę kredytową (...) o numerze (...) Banku (...) powodując łączną stratę w kwocie nie większej niż 810 zł. na szkodę A. D., to jest o czyn z art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

III. w nocy z 20 na 21 marca 2017 roku w B. województwa (...) po uprzednim pokonaniu elektronicznego zabezpieczenia, wykorzystując numer (...) zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w łącznej kwocie 730 zł. poprzez dwukrotne wybranie ich z bankomatu banku grupy (...) działając na szkodę A. D., to jest o czyn z art. 279 § 1 kk,

IV. w okresie od dnia 23 marca 2017 roku do dnia 24 marca 2017 roku w M. województwa (...) z niezamkniętego samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz samochodowy marki (...) o wartości 120 zł., nawigację samochodową marki T. o wartości 250 zł., CB radio o wartości 120 zł., dwa piloty do wyciągarki elektrycznej o wartości 100 zł., kogut ostrzegawczy o wartości 40 zł. oraz halogen roboczy o wartości 80 zł. powodując łączną stratę w kwocie 710 zł. na szkodę M. R., to jest o czyn z art. 278 § 1 kk,

V. w okresie od dnia 9 kwietnia 2017 roku do dnia 10 kwietnia 2017 roku w D. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi wszedł do wnętrza samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) skąd zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz samochodowy marki S. o wartości 100 zł. na szkodę G. K., to jest o czyn z art. 279 § 1 kk,

VI. w okresie od dnia 14 kwietnia 2017 roku do dnia 20 kwietnia 2017 roku w K. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w postaci kłódki wszedł do wnętrza garażu skąd zabrał w celu przywłaszczenia cztery sztuki opon zimowych (...) w rozmiarze 175/70 R14 o wartości 500 zł. na szkodę T. P. oraz cztery sztuki felg aluminiowych z logo (...) z oponami letnimi P. w rozmiarze 185/65 R15 o wartości 800 zł. na szkodę W. R., to jest o czyn z art. 279 § 1 kk,

VII. w okresie od dnia 20 kwietnia 2017 roku do dnia 21 kwietnia 2017 roku w B. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi wszedł do wnętrza samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), skąd zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz marki P. o wartości 150 zł., CB radio marki Y. o wartości 300 zł. oraz rejestrator jazdy wraz z kartą pamięci o wartości 100 zł. powodując łączną stratę w kwocie 550 zł. na szkodę G. Ć., to jest o czyn z art. 279 § 1 kk,

VIII. w okresie od dnia 26 kwietnia 2017 roku do dnia 27 kwietnia 2017 roku w R. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi wszedł do wnętrza samochodu osobowego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) skąd zabrał w celu przywłaszczenia kurtkę koloru czarnego firmy (...) o wartości 300 zł., spodnie narciarskie koloru czarnego marki C. o wartości 300 zł., portfel koloru czarnego firmy (...) o wartości 200 zł. z zawartością dowodu osobistego T. Z., prawa jazdy T. Z., legitymacji służbowej (...) na dane T. Z., karty płatniczej banku (...) oraz pieniędzy w kwocie 860 zł. powodując stratę w łącznej kwocie 1660 zł. na szkodę T. Ż., to jest o czyn z art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

IX. w okresie od dnia 26 kwietnia 2017 roku do dnia 27 kwietnia 2017 roku w R. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi wszedł do wnętrza samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), skąd zabrał w celu przywłaszczenia pilarkę spalinową marki H. (...) o numerze seryjnym (...) o wartości 2500 zł. na szkodę A. N., to jest o czyn z art. 279 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 29 stycznia 2018r. sygn. akt II K 629 /17:

I. oskarżonego P. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I, III, V, VI, VII, IX części wstępnej wyroku tj. czynów z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego P. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt II, VIII części wstępnej wyroku tj. czynów z art. 279 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. oskarżonego P. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- K. K. kwoty 150 zł,
- A. D. kwoty 1540 zł,
- M. R. a kwoty 710 zł,
- G. K. kwoty 100 zł,
- W. R. 200 zł,
- G. Ć. kwoty 550 zł,
- T. Z. kwoty 1660 zł,

VI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 maja 2017 roku godz. 12:50 do dnia 27 maja 2017 roku godz. 11:15 przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VII. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, wydatki poniesione w sprawie zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się oskarżony, imieniem którego apelację wywiódł obrońca z wyboru.

Apelujący na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k i art. 438 § 2 i 4 k.p.k, zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k w zw. z art. 167 k.p.k i art. 193 § 1 k.p.k w zw. z 202 § 1 k.p.k, poprzez dowolną ocenę przez Sąd meriti dowodów, wbrew zasadom logicznego rozumowania, polegającą na przyjęciu przez Sąd I instancji, że oskarżony ponosi winę w dokonaniu zarzucanych mu przestępstw, podczas gdy na obecnym etapie postępowania zostały ujawnione okoliczności świadczące o możliwości, że w chwili dokonania zarzucanych oskarżonemu czynów znajdował on się w stanie powodującym wyłączenie poczytalności lub w stanie ograniczonej poczytalności;

2. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia, art. 7 k.p.k i art. 5 § 2 k.p.k., poprzez dowolną ocenę przez Sąd meriti zebranego materiału dowodowego, wbrew zasadom logicznego rozumowania, polegającą na przyjęciu przez Sąd I instancji, że oskarżony dopuścił się w zakresie czynu opisanego w punkcie VI przestępstwa określonego w art. 279 § 1 k.k, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że drzwi garażu w miejscowości K. były otwarte, a zatem zarzucony oskarżonemu czyn, popełniony na szkodę W. R. i T. P. winien zostać zakwalifikowany na podstawie art. 278 § 1 k.k;

3 .naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., poprzez dowolną ocenę przez sąd meriti zebranych dowodów, wbrew zasadom logicznego rozumowania, polegającą na przyjęciu przez Sąd I instancji, że oskarżony dopuścił się w zakresie czynu opisanego w punkcie VIII przestępstwa określonego w art. 279 § 1 k.k, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że pojazd S. (...) o nr rej. (...), należący do T. Z. był w chwili popełnienia czynu otwarty, a zatem zarzucony oskarżonemu czyn winien zostać zakwalifikowany na podstawie art. 278 § 1 kk;

4. naruszanie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k w zw. z art. 5 § 2 k.p.k., poprzez dowolną ocenę przez Sąd meriti zebranych dowodów, wbrew zasadom logicznego rozumowania, polegającą na przyjęciu przez Sąd I instancji, że oskarżony dopuścił się w zakresie czynu opisanego w punkcie IX przestępstwa określonego w art. 279 § 1 k.k, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że pojazd V. (...) o nr rej. (...) należący do A. N. był w chwili popełnienia czynu otwarty, a zatem zarzucony oskarżonemu czyn winien zostać zakwalifikowany na podstawie art. 278 § 1 k.k;

5. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary jednostkowej oraz kary łącznej , w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości zarzuconych mu czynów oraz stopnia winy oskarżonego, wynikającą z orzeczenia zbyt wysokiej kary za czyn opisany w punkcie IV i kary łącznej, choć prawidłowa ocena okoliczności sprawy uzasadniała wymierzenie oskarżonemu kary 3 miesiące pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie IV i kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności, co zrealizowałyby funkcje kary przewidziane w kodeksie karnym oraz byłyby adekwatne do winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów.

Na podstawie art. 427 § 3 k.p.k. skarżący wniósł o przeprowadzenie dowodów z zaświadczenia lekarskiego z dnia 8 lutego 2018 roku recepty dla oskarżonego, wydanych przez lekarza psychiatrę J. W., na okoliczność ustalenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonego oraz stanu jego poczytalności w chwili dokonywania zarzuconych mu czynów zabronionych, a tym samym dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, na okoliczność ustalenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonego oraz stanu jego poczytalności w chwili dokonywania zarzuconych mu czynów zabronionych, a także z aktu urodzenia córki oskarżonego Z. C., na okoliczność ustalenia osób pozostających na utrzymaniu oskarżonego, zaświadczenia PUP w K. z dnia 1 lutego 2018 roku konkubiny oskarżonego K. H., na okoliczność ustalenia osób pozostających na jego utrzymaniu i aktu urodzenia córki konkubiny oskarżonego N. H., na okoliczność ustalenia osób pozostających na utrzymaniu oskarżonego. Ponadto wnoszę o przeprowadzenia dowodu z porozumienia zawartego pomiędzy oskarżonym, a jego pracodawcą, na okoliczność, że oskarżony posiada stałe zatrudnienie.

Na podstawie art. 437 § 1 k.p.k i art. 454 § 1 k.p.k, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconych mu czynów (w razie ustalenia przez biegłych psychiatrów, że oskarżony w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów znajdował się w stanie wyłączającym świadomość), ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kłodzku do ponownego rozpoznania, albo zmianę kwalifikacji czynów określonych w punktach VI, VIII i IX części wstępnej wyroku i wymierzenie oskarżonemu z te czyny i czyn określony w punkcie IV kar po 3 miesiące pozbawienia wolności, a tym samym kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się całkowicie bezzasadna.

Wbrew zawartym w niej zarzutom stwierdzić zdecydowanie należy, iż Sąd Rejonowy poczynił w sprawie jedynie trafne ustalenia faktyczne, które oparł o prawidłowo przeprowadzone i ocenione dowody. Wnioski końcowe o sprawstwie oraz zawinięciu oskarżonego w zakresie wszystkich przypisanych mu występów mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności, zaś uzasadnienie pisemne wyroku zawiera pełny i prawidłowy wywód logiczny, przez co odpowiada wszystkim wymogom art. 424 kpk, wobec czego Sąd Odwoławczy aprobejuje je w całej rozciągłości.

Żaden z zarzutów apelacji nie jest zasadny.

W dotychczas składanych wyjaśnieniach i oświadczeniach procesowych oskarżonego (jak i z innych dowodów sprawy) nie występowały okoliczności choć sugerujące, że oskarżony może cierpieć na deficyty zdrowia psychicznego, które nakazywałyby powziąć wątpliwości co do jego winy w przypisanym mu zakresie popełnienia łącznie 9—ciu pospolitych występków przeciwko mieniu.

W toku postępowania apelacyjnego uwzględniono wniosek dowodowy obrony o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność stanu zdrowia psychicznego oskarżonego i poczytalności w dacie zarzucanych mu czynów, a to wobec podjęcia przez oskarżonego w lutym 2018r. (tj. po wydaniu zaskarżonego wyroku) ambulatoryjnego leczenia psychiatrycznego. Oczekiwania apelującego stwierdzenia działania oskarżonego w stanie wyłączonej, względnie ograniczonej, poczytalności okazały się nieuzasadnione, gdyż wedle zgodnej opinii biegłych psychiatrów M. Ż. i W. I. z dnia 25.06.2018r. oskarżony nie tylko nie cierpi na chorobę psychiczną, na niedorozwój umysłowy ani inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych, zaś stwierdzona skłonność oskarżonego do używania substancji psychoaktywnych i alkoholu oraz cechy osobowości nieprawidłowej nie wpłynęły na wniosek końcowy biegłych, że oskarżony miał pełną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów jak i pokierowania swoim postępowaniem(k. 355 akt).

Całkowicie błędnymi pozostają zarzuty 2, 3 i 4 apelacji obrazy art. 7 kpk i art. 5 § 2 kpk, zasady w nich sformułowane nie zostały przez Sąd Rejonowy złamane. Gołosłownie apelujący podaje, jakoby to „z zebranego materiału dowodowego wynika” że zarzucane oskarżonemu czyny powinny być zakwalifikowane z art. 278 § 1 kk. Powielił tu apelujący linię wyjaśnień oskarżonego co do twierdzeń, że oskarżony nie dokonał włamań bo garaż pokrzywdzonego (czyn VI) oraz pojazdy pokrzywdzonych T. Ż. i A. N. (czyny VIII i IX) były otwarte, zatem oskarżony dokonując kradzieży nie pokonywał żadnych przeszkód, a czyny te stanowią łagodniej zagrożony typ kradzieży z art. 278 § 1 kk. Taka wersja była znana Sądowi I instancji i słusznie odrzucona. Sam apelujący na inne dowody nie wskazał, w szczególności nie zakwestionował ani jednym zdaniem wiarygodności zeznań pokrzywdzonych co do formy zabezpieczenia mienia przed kradzieżą, nawet się nie odniósł do tych dowodów. Świadek T. P. po powrocie do domu stwierdził, że kłódka na drzwiach garażu była zamknięta, dopiero po jej otwarciu i wejściu do garażu stwierdził kradzież mienia (k. 210 akt), świadek T. Ż. wprost wskazał, że auto było zamknięte na klucz (k. 142), tak samo świadek A. N. (k. 145 akt).

Tak więc przypisanie oskarżonemu omawianych występków kradzieży z włamaniem w pkt. VI, VIII i IX części wstępnej wyroku nie wynika z błędnej sądowej oceny materiału dowodowego będącej efektem obrazy przepisów procedowania art. 7 kpk czy 5 § 2 kpk.

Równie gołosłownym ale i z istoty rzeczy oczywiście bezzasadnym okazał się zarzut 5 apelacji, zmierzający do obniżenia wymiaru kary. W tym zakresie prawidłowe motywy zaskarżonego wyroku zasługują na pełną akceptację, aczkolwiek gdyby wymierzono kary jednostkowe i łączną w surowszym wymiarze, to także takie uregulowania byłyby zaaprobowane. Przestępstwa, jakich dopuścił się oskarżony cechuje wysoka społeczna szkodliwość, są niestety powszechne, dokuczliwe dla pokrzywdzonych i zazwyczaj niepowetowane, jak w niniejszej sprawie. Oskarżony swymi pospolitymi licznymi czynami, skierowanymi przeciwko mieniu, dowiódł demoralizacji oraz ignorancji podstawowych norm społecznych, działał z niskich pobudek i w sposób zaplanowany. Oskarżony wobec uprzedniej karalności sądowej okazał się sprawcą niepoprawnym, niepodatnym na resocjalizację w warunkach wolnościowych, powracającym na drogę przestępstwa. Mimo licznych okoliczności obciążających Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu kary jednostkowe w najniższej granicy ustawowego zagrożenia za czyny z art. 279 § 1 kk (pkt I – łącznie za 6 kradzieży z włamaniem, pkt. II dyspozycji wyroku za 2 takie czyny), podobnie za kradzież kwalifikowaną z art. 278 § 1 kk z pkt. IV, a przy ich łączeniu zastosował absorpcję. Słusznie też Sąd Rejonowy podkreślił, że skoro oskarżony prezentuje wyjątkowo lekceważące podejście do podstawowych norm społecznych, z kradzieży uczynił sobie źródło dochodu, pokrzywdzonych nie przeprosił i szkód nie naprawił, to orzeczenie kary łagodniejszej niż łączna 2-letnia pozbawienia wolności byłoby niecelowe i nieskuteczne wobec oskarżonego, a jednocześnie nie spełniałaby celów prewencji ogólnej.

Zatem całkowicie nieuprawnione są twierdzenia apelującego o rażącej surowości kary w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk.

Podnoszona w apelacji refleksja oskarżonego co do sytuacji materialnej aktualnie 19 – letniej konkubiny oraz jej dzieci jest znacznie spóźniona i na obniżenie kary nie wpływa. Samotne niepracujące matki wychowujące dzieci w dzisiejszej dobie mogą liczyć na wysokie wsparcie finansowe ze strony Państwa, począwszy od alimentów, przez świadczenia 500+ i różną pomoc społeczną, więc wykonanie orzeczonej kary izolacyjnej nie pozostawi konkubiny oskarżonego jej bez środków do życia.

Wymierzona oskarżonemu kara spełnia wymogi art. 53 § 1 i 2 kk, jej wykonanie powinno osiągnąć założone cele kary, głównie zapobiegawczy i wychowawczy wobec oskarżonego oraz ogólnoprewencyjny.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk uznając, iż wobec orzeczenia kary izolacyjnej i braku po stronie oskarżonego istotnego majątku i dochodów, zasadnym jest zwolnienie oskarżonego od ich ponoszenia.